

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartych w jej piśmie z dnia 12 czerwca 2014 r. skierowanym do skarżącej, odnoszących się odpowiednio do dwóch skarg złożonych jedna po drugiej przez skarżącą do pozwanej w związku z bezprawnie przyznaną pomocą państwa wynikającą pierwotnie z wykonania decyzji nr 346/2012 greckiego organu regulacyjnego w sektorze energii, a następnie z orzeczenia specjalnego sądu arbitrażowego w ramach stałego arbitrażu wspomnianego organu regulacyjnego w sektorze energii, jako że obie te decyzje zobowiązywały skarżącą do dostarczania energii elektrycznej spółce „Alouminion AE” po cenie poniżej kosztów produkcji, a mówiąc dokładniej, wyraźnej decyzji pozwanej, by nie prowadzić już dalej dochodzenia w przedmiocie drugiej z wyżej wymienionych skarg skarżącej uzasadnionej tym, że nie wykazano żadnego naruszenia przepisów dotyczących pomocy państwa, oraz dorozumianej decyzji, by nie prowadzić dalszego dochodzenia w przedmiocie pierwszej z wyżej wymienionych skarg;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, gdyż pozwana nie przestrzegła wymogów proceduralnych przewidzianych do wydania zaskarżonego aktu.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności prawnych i faktycznych przy dokonywaniu wykładni i stosowaniu art. 107 i 108 TFUE, jako że pozwana doszła do wniosku, iż sporny środek nie może zostać przypisany państwu.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności prawnych i faktycznych przy dokonywaniu wykładni i stosowaniu art. 107 i 108 TFUE, jako że pozwana doszła do wniosku, iż sporny środek nie przysparza nienależnej korzyści spółce „Alouminion AE”.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku wystarczającego uzasadnienia i zbadania istotnych okoliczności faktycznych i prawnych oraz naruszenia zasady dobrej administracji, w szczególności w zakresie, w jakim pozwana nie wyjaśniła odpowiednio wszystkich powodów, dla których okoliczności faktyczne i prawne przytoczone przez skarżącą nie są w stanie wykazać istnienia domniemanej bezprawnej pomocy państwa oraz nie uzasadniła szczegółowo zasadniczej zmiany swojego stanowiska, jakie zajmowała w poprzednich przypadkach w kwestii kryterium przypisania państwu oraz w kwestii obliczenia ceny dostawy energii elektrycznej dla takiego konsumenta jak spółka „Alouminion AE”, jak również w zakresie, w jakim pozwana nie przeprowadziła żadnego badania co do istoty wspomnianych powyżej dwóch skarg złożonych do niej przez skarżącą.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2014 r. – NTS Energie- und Transportsysteme przeciwko OHIM – Schütz (X-Windwerk)

(Sprawa T-649/14)

(2014/C 395/68)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NTS Energie- und Transportsysteme GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Mach)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Schütz GmbH & Co. KGaA (Selters, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 maja 2014 r. w sprawie R 978/2013-1.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „X-Windwerk” dla usług z klas 39, 40 i 42 – zgłoszenie nr 10 719 466

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Schütz GmbH & Co. KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „Wind Werk” dla towarów i usług z klas 7, 9, 37 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2014 r. – Republika Łotewska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-661/14)

(2014/C 395/69)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Łotewska (przedstawiciele: Inguss Kalniņš i Dace Pelše)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2014)4479 ⁽¹⁾ z dnia 9 czerwca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona Republiki Łotewskiej i w jakim wyłącza z finansowania Unii wydatki w kwocie de 739 393,95 EUR poniesione przez akredytowaną agencję płatniczą na Łotwie w latach budżetowych od 2009 do 2012 w odniesieniu do ustanawiania wymogów wzajemnej zgodności.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Republikę Łotewską.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd w interpretacji art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 ⁽²⁾ i art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 73/2009 ⁽³⁾, ponieważ:
 - Z art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 782/2003 i z orzecznictwa Trybunału wynika, że państwom członkowskim, przy uwzględnieniu szczególnych cech charakterystycznych odnośnych obszarów, przysługuje swobodne uznanie w celu ustanowienia wymogów dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska.
 - Kwestie wskazane w załączniku do rozporządzenia nr 1782/2003 mogą być rozwiązane przez zbadanie każdej kwestii i nałożenie najodpowiedniejszych (skutecznych) zasad spośród zasad ustanowionych we wspomnianym rozporządzeniu zgodnie z kontekstem krajowym.
 - Uwzględniając zasadę proporcjonalności, to jest, w sytuacji gdy wprowadzenie wymogu dotyczy tylko małych gospodarstw rolnych, a zatem stwarza znacznie wyższe obciążenia administracyjne i koszty niż korzyści, państwa mogą wprowadzić zasadnicze wymagania, pod warunkiem, że umożliwią one osiągnąć cele rozporządzenia nr 1782/2003.